

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde Økofin den 27. november 2000

Dette rådsmøde 2312 (13861/00 (Presse 453) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 24. november 2000. Dansk delegationsleder: Økonomiminister Marianne Jelved og statssekretær Michael Dithmer.

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

SKATTEPAKKEN - RÅDETS KONKLUSIONER: Godkender hovedindholdet af det fremtidige direktiv om beskatning af renteindtægter, jf. formandskabets note [*](#)

REGULERINGEN AF DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRMARKED -KONKLUSIONERNE I DEN FØRSTE RAPPORT FRA VISMANDSUDVALGET

-Økofin-Rådet tilsluttede sig rapportens konklusioner: Noterede sig med tilfredshed Vismandsudvalgets rapport. Noterede sig ligeledes fremlæggelsen af Kommissionens rapport. [*](#)

REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING OM GENNEMFØRELSEN AF BUDGETTET - FORELÆGGELSE VED REVISIONSRETTENS FORMAND: Rådet tog rapporten til efterretning og pålagde COREPER at gennemgå beretningen mhp. Rådets drøftelse og vedtagelse af sin indstilling til Europa-Parlamentet på samlingen den 12. marts 2001 [*{{NEL}} {{NEL}} {{NEL}}*](#)

MAKROØKONOMISK OG FINANSIEL STABILITET I ANSØGERLANDENE: Rådet mener, at ansøgerlandene generelt har gjort fremskridt i retning af at opfylde de to dele af det økonomiske Københavnskriterium og Rådet opfordrer Kommissionen til en gang om året at fremlægge vurderinger af den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i ansøgerlandene [*](#)

MOMS - ELEKTRONISK HANDEL (FO): tog til efterretning, hvad Fiskalgruppen var nået frem til for så vidt angår elektronisk handel og bad om et udkast til ændret direktiv senest den 30. juni 2001 [*](#)

GENNEMFØRELSE AF STABILITETS- OG VÆKSTPAGTEN [*](#)

- Tysklands opdaterede stabilitetsprogram (2000-2004): Glæder sig over, at der i forbindelse med denne opdatering er gjort store fremskridt med hensyn til overholdelse af adfærdskodeksen

- Finlands opdaterede stabilitetsprogram (2000-2004): Noterer sig med tilfredshed, at det overskud på de offentlige finanser, som Finland har haft siden 1998, steg i 1999 og forventes at overstige 4% af BNP i hele perioden

- Nederlandenes opdaterede stabilitetsprogram (1999-2004): Den makroøkonomiske udvikling i Nederlandene blev langt mere positiv end forventet i det opdaterede stabilitetsprogram

PUNKTER, DER BLEV BEHANDLET UNDER FROKOSTEN: Under frokosten orienterede formanden sine kolleger om mødet i Eurogruppen dagen før. Desuden færdigbehandlede ministrene deres bidrag til RK's rapport til Det Europæiske Råd i Nice for så vidt angår ØKOFIN-relevante spørgsmål [*](#)

MAKROØKONOMISK DIALOG: Den aktuelle økonomiske situation og udsigterne på mellemlang sigt [*](#)

BILAG [*](#)

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet, bl.a.:

ØKOFIN [*](#)

- Jordskælv i Grækenland - lån fra EIB (FO): Vedtog en afgørelse om ydelse af 2 mio. EUR
- Miljø og bæredygtig udvikling - rapport til Det Europæiske Råd i Nice: Vedtog rapporten om miljø og bæredygtig udvikling
- Ændring af den retlige ramme for euroen - Grækenlands indførelse af euroen: Vedtog visse ændringer af Rådets forordning nr. 1103/97 og nr. 974/98
- Investeringsguld - anmodning om fravigelse forelagt af den franske regering: Vedtog en beslutning om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger sjette momsdirektiv
- Leje eller leasing af en personbil - anmodning om fravigelse forelagt af Det Forenede Kongeriges regering: Vedtog en beslutning om bemyndigelse af UK til at forlænge den foranstaltning, der fraviger sjette momsdirektiv, og som tidligere var blevet indrømmet det ved Rådets beslutning 98/198/EF
- Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri: Noterede sig forløbet af drøftelserne om et forslag til forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

*FORBINDELSER MED TREDJELANDE **

- MEDA II: Vedtog endeligt MEDA II-forordningen (ændring af forordning (EF) nr. 1488/96 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet)

*EKSF - SAMSTEMMENDE UDTALELSE: Afgav samstemmende udtalelse herom **

*HANDELSSPØRGSMÅL **

- Antidumping - import af visse elektroniske vægte fra Kina, Korea og Taiwan: Vedtog en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse elektroniske vægte herfra
- Antidumping - import af visse typer polyethylenterephthalat fra Indien, Indonesien, Malaysia, Korea, Taiwan og Thailand: Vedtog en forordning om indførelse af en antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat herfra
- Antidumping - import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia, Thailand, Indonesien, Korea og Taiwan: Vedtog en forordning om indførelse af endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat herfra
- Antidumping - import af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge: Vedtog en ændring af forordning (EF) nr. 772/1999 om indførelsen af en endelig antidumping- og udligningstold på importen heraf

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Ingen

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. Økofin behandlet på andre rådsmøder siden det foregående Økofinministerrådsmøde den 7. november 2000:

Rådsmøde udvikling d. 10. november 2000 (alm. del {{SPA}} bilag 547)

- SKATTER OG AFGIFTER: Vedtog en beslutning om bemyndigelse af Frankrig til fritagelse for punktafgifter på visse gasser

Rådsmøde almindelige anliggender d. 20. november 2000 (endnu ikke udsendt)

- Eksterne revisorer for Grækenlands Centralbank

Punkter, som ikke blev behandlet på rådsmødet, herunder evt. mandater (FO) jf. EUU-dagsordenen, 5. udg.:

- Punktafgifter på mineralolie (FO) (jf. EUU-dagsorden pk. 1c)
 - Direktivet om investeringservice (jf. EUU-dagsorden pk. 2c)
 - Swaps mv. i det europæiske nationalregnskabssystem (jf. EUU-dagsorden pk. 5)

Bruxelles, den 15. januar 2001

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Press Release: Brussels (26-11-2000) - Press: 453 - Nr: 13861/00

13861/00 (Presse 453)
(OR. fr,en)

PRESSEMEDDELELSE

Vedr.:

2312. samling i Rådet

- ØKONOMI OG FINANS -

den 26.{{SPA}}27. november 2000 i Bruxelles

Formand: **Laurent FABIUS**

Den Franske Republiks økonomi-, finans- og
industriminister

I.

II. INDHOLD

DELTAGERE *

PUNKTER, DER HAR VÆRET DEBATTERET

SKATTEPAKKEN - RÅDETS KONKLUSIONER *

REGULERINGEN AF DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRMARKED -KONKLUSIONERNE I DEN FØRSTE
RAPPORT FRA VISMANDSUDVALGET *

REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING OM GENNEMFØRELSEN AF BUDGETTET - FORELÆGGELSE VED
REVISIONSRETTENS FORMAND *

MAKROØKONOMISK OG FINANSIEL STABILITET I ANSØGERLANDENE *

MOMS - ELEKTRONISK HANDEL *

GENNEMFØRELSE AF STABILITETS- OG VÆKSTPAGTEN *

- Tysklands opdaterede stabilitetsprogram (2000-2004)

Yannos PAPANTONIOU

Økonomi- og finansminister

Spanien:

Rodrigo de RATO y FIGAREDO

Anden viceministerpræsident samt
økonomiminister

Enrique GIMÉNEZ-REYNA RODRÍGUEZ

Statssekretær, Finansministeriet

Frankrig:

Laurent FABIUS

Økonomi-, finans- og industriminister

Irland:

Charlie McCREEVY

Finansminister

Italien:

Vincenzo VISCO

Minister for statens finanser, budget og
økonomisk planlægning

Luxembourg:

Jean-Claude JUNCKER

Premierminister, finansminister

Luc FRIEDEN

Minister for statens finanser og budget

Henri GRETHEN

Økonomiminister

Nederlandene:

Gerrit ZALM

Finansminister

Jacob Wouter BOS

Statssekretær for finansielle spørgsmål

Østrig:

Karl-Heinz GRASSER

Forbundsfinansminister

Portugal:

Joaquim PINA MOURA

Finansminister

Manuel BAGANHA

Statssekretær for statens finanser og finansielle
spørgsmål

Finland:

Sauli NIINISTÖ

Finansminister

Sverige:

Bosse RINGHOLM

Finansminister

Sven HEGELUND

Statssekretær under finansministeren

Det Forenede Kongerige:

Gordon BROWN

Finansminister

* * *

Kommissionen:

Frits BOLKESTEIN

Medlem

Pedro SOLBES MIRA

Medlem

Michaele SCHREYER

Medlem

Günter VERHEUGEN

Medlem

* * *

Endvidere deltog:

Philippe MAYSTADT

Formand for Den Europæiske Investeringsbank

Mario DRAGHI

Formand for Det Økonomiske og Finansielle
Udvalg

Norman GLASS

Formand for Udvalget for Økonomisk Politik

Jean LEMIERRE

Formand for EBRD

Alexandre LAMFALUSSY

Formand for Vismandsudvalget

SKATTEPAKKEN - RÅDETS KONKLUSIONER(1)

Rådet erindrer om, at der i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 19.-20. juni 2000 i Santa Maria da Feira på baggrund af rapporten fra Økofin-Rådet med bilag (dok. 9034/00 FISC 75) blev fastsat hovedprincipper for direktivet om beskatning af renteindtægter og vilkårene for iværksættelsen af direktivet, herunder betingelserne for at påbegynde de forskellige etaper.

Det er inden for rammerne af disse konklusioner, at Rådet

GODKENDER hovedindholdet af det fremtidige direktiv om beskatning af renteindtægter, jf. formandskabets note (dok. 13555/00 FISC 190)¹, idet:

- **den kildeskattesats**, der er nævnt i punkt 4 i afsnittet om beskatning af renteindtægter i ovennævnte dokument og i punkt 24 i bilaget hertil, er på 15% i overgangsperiodens første tre år og dernæst på 20% indtil udløbet af denne periode;

- **den procentdel**, som den stat, der opkræver kildeskat, i overgangsperioden **overfører** af denne indtægt til den stat, hvor investor er hjemmehørende, jf. punkt 5 i afsnittet om beskatning af renteindtægter i ovennævnte dokument og i punkt 32 i bilaget hertil, er på 75%, idet de resterende 25% tilfalder den betalende agents medlemsstat;

- **behandling af ikke-samordnede investeringsinstitutter**, jf. punkt 8 i afsnittet om beskatning af renteindtægter i ovennævnte dokument og i punkt 44, 45 og 46 i bilaget hertil, skal indebære en valgmulighed, hvorefter disse investeringsinstitutter kan blive behandlet som samordnede investeringsinstitutter; betalinger, som institutter uden for Den Europæiske Union foretager inden for EU, er navnlig underlagt reglerne i bilagets punkt 17 eller 27, afhængigt af om den betalende agent befinder sig i et land, der anvender informationsudveksling, eller i et land, der anvender kildeskat;

- **datoen vedrørende "grandfather"-klausulen**, jf. punkt 9 i afsnittet om beskatning af renteindtægter i ovennævnte dokument og i punkt 7 i bilaget hertil, fastsættes til den 1. marts 2001;

OPFORDRER formandskabet og Kommissionen til i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Feira at aflægge rapport til Rådet med jævne mellemrum og navnlig senest i juni 2001 om de drøftelser, der er indledt med tredjelande;

OPFORDRER ligeledes de berørte medlemsstater til i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Feira at aflægge rapport med jævne mellemrum og navnlig senest i juni 2001 om drøftelserne med deres afhængige eller associerede territorier;

GODKENDER de løsninger, som formandskabet har foreslået i ovennævnte dokument vedrørende de uafklarede spørgsmål i forbindelse med det fremtidige direktiv om renter og royalties, idet der fastsættes en overgangsperiode for Spanien på otte år fra iværksættelsen af planen med henblik på at styrke Spaniens teknologiske potentiale;

ERINDRER OM, at for så vidt angår adfærdskodeksen (selskabsbeskatning) skal, i henhold til konklusionerne fra samlingen i Rådet (økonomi og finans) den 1. december 1997, alle skadelige foranstaltninger være afviklet inden den 1. januar 2003;

GODKENDER i øvrigt konklusionerne, således som de foreligger i formandskabets note, idet:

- **følgende tilføjes til punkt 3**: "Rådet kan dog i konkrete tilfælde og for at tage hensyn til særlige omstændigheder, efter rapport fra Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks, beslutte at forlænge virkningerne af visse skadelige ordninger til efter den 31. december 2005";

- **punkt 4 affattes således**: "at det giver sit tilsagn til, at virksomheder kun kan blive nyomfattet af skadelige ordninger indtil den 31. december 2001, **medmindre disse ordninger har været omfattet af en eksisterende afgørelse fra Kommissionen om fastsættelse af en længere periode i forbindelse med statsstøtte**, og **under alle omstændigheder** kun kan nyde godt heraf indtil den 31. december 2002";

OPFORDRER Fiskalgruppen og Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks (erhvervsbeskatning) til beslutsomt at fortsætte deres bestræbelser på at nå til enighed om skattepakken som en samlet pakke efter den parallelle tidsplan og senest den 31. december 2002.

Erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol (vedrørende Rådets konklusioner)

a) ad direktivet om beskatning af renteindtægter

1. Østrig og Luxembourg erklærer, at de først kan tilslutte sig direktivet om beskatning af renteindtægter, når der foreligger en bindende afgørelse om rollback af de 66 foranstaltninger inden for rammerne af adfærdskodeksen.
2. Italien erklærer, at det foretrækker at reducere tærsklen for investeringsinstitutter og "andre enheder" til nul ved overgangsperiodens udløb; ellers må den ikke overstige 10%. Revisionen af direktivet vil omfatte overvejelser om en udvidelse til alle andre indtægter, der hidrører fra finansielle renteindtægter.

b) ad direktivet om renter og royalties

1. Kommissionen finder, at den foreliggende tekst til forslaget til direktiv om renter og royalties kun er et første skridt i retning af at afskaffe kildeskat, og den agter derfor at gøre brug af revisionsklausulen i artikel 9 for at forelægge et nyt forslag til direktiv, der gør det muligt at udvide anvendelsesområdet til indirekte kapitalandele og automatisk fritagelse for kildeskat.
2. Den spanske delegation tilslutter sig overgangsperioden som fastsat i formandskabets konklusioner i forbindelse med direktivet om renter og royalties, som indledes fra udløbet af 2000, under forudsætning af, at det fremtidige direktiv træder i kraft den 1. januar 2003.

c) ad adfærdskodeksen

1. For så vidt angår de "særlige omstændigheder", der nævnes i tilføjelsen til punkt 3 i noten fra formandskabet (dok. 13555/00 FISC 190), er Kommissionen af den opfattelse, at når en periode for afvikling af statsstøtte, der er fastsat i en gældende kommissionsafgørelse, går ud over den 31. december 2005, bør ordningen fortsat kunne finde anvendelse i den pågældende periode.
2. Den nederlandske delegation går ud fra, at Rådet vil anerkende "gældende juridiske eller administrative forpligtelser" under de "særlige omstændigheder", jf. tilføjelsen til punkt 3 i konklusionerne i noten fra formandskabet (dok. 13555/00 FISC 190).
3. Den nederlandske delegation fortolker punkt 18, nr. iv) (bilag 1 til dok. 13563/00 FISC 193) således, at det henviser til generelle asymmetriske foranstaltninger og ikke til det specifikke tilfælde med likvidation af et datterselskab, hvor der er tale om tab i forbindelse med likvidationen.
4. Belgien fortolker punkt 18 i bilag 1 til rapporten fra Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks (dok. 13563/00 FISC 193 af 20. november 2000) således:

Finansieringsselskabers filialer

- ii) Det land, hvor hovedkontoret er beliggende, giver skattefritagelse for filialers fortjeneste i tilfælde,
 - a) hvor beskatningsniveauet i det land, hvor filialen er beliggende, er betydeligt lavere end det laveste niveau anvendt af den medlemsstat, der har den laveste sats, og
 - b) hvor fortjenesten ikke er omfattet af effektive bestemmelser til bekæmpelse af misbrug eller modforanstaltninger, som ifølge Rådet (jf. litra L i kodeksen) spiller en fundamental rolle med henblik på at modvirke skatteunddragelse og skattesvig. Sådanne foranstaltninger bør gennemføres i overensstemmelse med de indgåede dobbeltbeskatningskonventioner.

Holdingselskaber

- iii) Udbytter af udenlandsk oprindelse fritages i tilfælde, hvor den fortjeneste, der er grundlag for udbyttet:
 - a) ...

b) ikke er omfattet af effektive bestemmelser til bekæmpelse af misbrug eller modforanstaltninger, som ifølge Rådet (jf. litra L i kodeksen) spiller en fundamental rolle med henblik på at modvirke skatteunddragelse og skattesvig. Sådanne foranstaltninger bør gennemføres i overensstemmelse med de indgåede dobbeltbeskatningskonventioner.

iv) Generelle asymmetriske foranstaltninger, hvor kapitalgevinster er fritaget, men kapitaltab er fradragsberettigede.

Headquarter-selskaber

vi) Især anvendes kostpris plus avance-metoden (den såkaldte cost plus-metode) og videresalgsprismetoden (resale minus-metoden) til fastsættelse af fortjenesten på armslængdevilkår, og det undersøges da, om alle eller nogle af følgende karakteristika optræder:

a) ...

b) ...

c) fordelene er begrænsede i overensstemmelse med affattelsen af litra B1 og B2 i kodeksen

d) ...

5. I forbindelse med punkt 18, nr. ii), litra a), og punkt 18, nr. iii), litra a), i bilag 1 til FISC 193 erklærer Irland, at disse punkter ikke er forenelige med kodeksen, idet der i kodeksen er fastsat et kriterium for det skatteniveau, der generelt gælder i medlemsstaten, og ikke for beskatningsniveauet i en anden medlemsstat.

* * *

Rådet noterede sig desuden, at Grækenland og Portugal vil iværksætte udvekslingen af oplysninger, så snart direktivet om beskatning af renteindtægter træder i kraft.

REGULERINGEN AF DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRMARKED -KONKLUSIONERNE I DEN FØRSTE RAPPORT FRA VISMANDSUDVALGET

Rådet fik forelagt

- en situationsrapport fra Vismandsudvalget om reguleringen af finansmarkederne og regnskabsaflæggelse; den blev præsenteret af udvalgets formand, Alexandre Lamfalussy. Det vedtog nedenstående konklusioner;
- Kommissionens tredje rapport om gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser: prioriteter og fremskridt.

"Rådet noterede sig med tilfredshed den første rapport fra Vismandsudvalget under ledelse af Alexandre Lamfalussy om reguleringen af det europæiske værdipapirmarked og om de metoder, udvalget har anvendt for at indsamle interesserede parters synspunkter.

Økofin-Rådet tilsluttede sig rapportens konklusioner:

- Der er store økonomiske fordele i form af økonomisk vækst, beskæftigelse, produktivitet og for forbrugere, SMV'er, store selskaber samt for suveræne/statslige lånere, hvilket bekræfter betydningen af det økonomiske reformprogram fra Lissabon. Handlingsplanerne for finansielle tjenesteydelser og risikovillig kapital indeholder de rette foranstaltninger, som skal iværksættes med henblik på at forbedre det indre marked for finansielle tjenesteydelser, men disse foranstaltninger nødvendiggør nærmere afklaring af prioriteterne.
- Finansmarkederne ændrer sig i et hurtigt tempo, som kræver, at forskriftsmyndighederne følger med i markedsudviklingen, et synspunkt som støttes kraftigt af markedsdeltagerne. I denne sammenhæng er det nuværende regelsæt alt for langsomt og kompleks, og det skaber unødvendig stor usikkerhed og ujævn implementering. Der skal derfor træffes hasteforanstaltninger med henblik på at effektivisere det nuværende europæiske regelsæt, så målet om et integreret europæisk finansmarked kan opfyldes i løbet af kort tid.

Økofin-Rådet anmodede udvalget om at forelægge sin endelige rapport inden medio februar 2001. Rapporten bør fokusere på en tydeliggørelse og en forbedring af det reguleringstiltag, der foreslås i den første rapport, idet der tages

hensyn til den institutionelle balance, som følger af gældende traktatbestemmelser og nationale forskriftsmyndigheders rolle. Rapporten skal fremsætte operationelle henstillinger.

Økofin-Rådet behandler disse henstillinger i begyndelsen af marts, for at der kan træffes passende foranstaltninger på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i marts. Med henblik herpå anbefalede Økofin-Rådet, at drøftelserne i Europa-Parlamentet fremskyndes."

Hvad angår Kommissionens rapport om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, noterede Rådet sig kommissær BOLKESTEINs forelæggelse. Efter drøftelserne fremførte formanden, at det er ønskeligt at opstille prioriteterne på dette område, og at det skal sikres, at de virkelig uomgængelige elementer for standardiseringen af de europæiske finansmarkeder bliver udarbejdet hurtigst muligt. Han fastslog, at der blandt medlemsstaterne er en meget stor vilje til at gå hurtigt frem efter retningslinjerne i de to gennemgåede rapporter.

REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING OM GENNEMFØRELSEN AF BUDGETTET - FORELÆGGELSE VED REVISIONSRETTENS FORMAND

Formanden for Revisionsretten forelagde Rettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet i regnskabsåret 1999, hvilket Rådet tog til efterretning.

Rådet pålagde De Faste Repræsentanters Komité at gennemgå beretningen med henblik på forberedelsen af Rådets drøftelse og vedtagelse på samlingen den 12. marts 2001 af sin indstilling til Europa-Parlamentet om den decharge, der skal meddeles Kommissionen for gennemførelsen af budgettet 1999 i henhold til traktatens artikel 276.

MAKROØKONOMISK OG FINANSIEL STABILITET I ANSØGERLANDENE

Økofin-Rådet ønsker at bidrage til forberedelsen af en fuldt ud vellykket økonomisk integration af de kandidatlande, med hvilke der er forhandlinger i gang (dvs. ansøgerlandene) samt til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union. På denne baggrund har Økofin-Rådet drøftet den økonomiske situation i ansøgerlandene for at hjælpe dem med at fastlægge deres strategi for økonomisk integration i Den Europæiske Union. Med henblik på denne drøftelse har Økofin-Rådet noteret sig Kommissionens note om ansøgerlandenes fremskridt i retning af opfyldelse af de økonomiske Københavnskriterier og behovet for vurderinger af den makrofinansielle stabilitet. Kommissionens note gør rede for de resultater, der er omhandlet i de periodiske rapporters afsnit om økonomien, og for strategidokumentet om de fremskridt, der gøres i retning af opfyldelse af de økonomiske Københavnskriterier med hensyn til den makroøkonomiske situation og strukturreformerne og foreslår en økonomisk dialog med ansøgerlandene om makroøkonomisk og finansiell stabilitet.

Rådet mener, at ansøgerlandene generelt har gjort fremskridt i retning af at opfylde de to dele af det økonomiske Københavnskriterium, dvs. for det første, at de "skal have en fungerende markedsøkonomi", og for det andet, at de skal "være i stand til at modstå konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen".

Ifølge Kommissionens note er der stadig betydelige forskelle mellem ansøgerlandene. Ifølge noten har ansøgerlandene endvidere fungerende markedsøkonomier eller har gjort betydelige fremskridt i den retning. Ansøgerlandene skulle i de kommende år være i stand til at modstå konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen, hvis de følger den rette kurs for strukturreformerne. De fleste af landene har en tilstrækkelig grad af makroøkonomisk stabilitet til, at de økonomiske beslutningstagere kan træffe beslutninger i et klima, der er præget af stabilitet og øget vished. Lande, hvis markedsmekanismer fungerer, vil bedre kunne modstå og tilpasse sig til konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen.

Ansøgerlandene bør fortsætte omlægningen af deres økonomi og indhentningen af deres økonomiske efterslæb i overensstemmelse med de igangværende bestræbelser på at opfylde Københavnskriterierne og forberede sig til EU-medlemskab. Økofin-Rådet deler ansøgerlandenes ønske om at fremskynde processen med at indhente det forsømte.

Ansøgerlandene må i forbindelse med processen for økonomisk integration i EU fortsætte bestræbelserne på at gennemføre økonomiske reformer. Udsigterne til reel og dermed holdbar nominel konvergens vil bl.a. afhænge af disses landes vilje til at fortsætte bestræbelserne på at opnå såvel makroøkonomisk som finansiell stabilitet på grundlag af de fremskridt, der er gjort hidtil.

Med hensyn til det første punkt vil sikring af makroøkonomisk stabilitet kræve en tilstrækkelig grad af prisstabilitet og skal samtidig muliggøre en hurtig vækst i produktionen og sikre, at uligevægte på betalingsbalancen fortrinsvis finansieres gennem langfristet kapital, der kan dække de betydelige investeringsbehov. Endvidere er det af afgørende betydning at sikre holdbare offentlige finanser på mellemlang sigt i en situation, hvor det er nødvendigt med infrastrukturforbedringer for at understøtte erhvervslivets konkurrenceevne, ligesom det er vigtigt at undgå valutakursvolatilitet i forbindelse med betydelig kapitaltilstrømning.

Hvad angår det andet punkt vil sikring af stabilitet i de fortsat underudviklede finansielle systemer i ansøgerlandene kræve, at bestræbelserne på at forberede bankvæsenet på øget konkurrence fuldføres, at regler og tilsynsbestemmelser styrkes for at sikre, at de anvendes i praksis, at der findes teknisk forsvarlige betalingssystemer, og at de generelle retlige og erhvervsmæssige rammer forbedres, så det finansielle system i højere grad bliver i stand til at finansiere produktive investeringer.

Rådet mener, at en **løbende tilbundsående dialog** med ansøgerlandene om et bredt spektrum af spørgsmål vedrørende makroøkonomisk politik og finansiell stabilitet vil gavne tiltrædelsesprocessen. Den kunne både tjene som et middel til at indkredse risici og svagheder i disse lande og som en måde at hjælpe dem med at fastlægge deres strategi for økonomisk integration i EU på. En sådan dialog ville yde yderligere styrke samarbejdet og informationsudvekslingen mellem de nuværende og fremtidige medlemsstater forud for disses tiltrædelse.

Uden at det berører førtiltrædelsesprocessen og vurderingen af Københavnskriterierne i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne, opfordrer Rådet Kommissionen til en gang om året at fremlægge vurderinger af den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i ansøgerlandene. Med henblik på at styrke den økonomiske dialog med ansøgerlandene ønsker Rådet, at ansøgerlandenes økonomiske førtiltrædelsesprogrammer, Kommissionens evaluering heraf og vurderingerne af den makrofinansielle stabilitet drøftes på et møde med deltagelse af medlemmer af EFC og højtstående repræsentanter for ansøgerlandene; dette forum kunne tilrettelægges af hvert formandskab og første gang af det svenske formandskab i første halvdel af 2001. Kommissionen opfordres til hvert år at aflægge rapport til Rådet (Økofin) om sin vurdering af de finansielle indberetninger og de økonomiske førtiltrædelsesprogrammer, som ansøgerlandene skal forelægge fra og med 2001, samt om konklusionerne af mødet på højt plan.

MOMS - ELEKTRONISK HANDEL

Rådet tog til efterretning, hvad Fiskalgruppen var nået frem til for så vidt angår elektronisk handel, bl.a. om transaktionernes art, de territorialregler, der finder anvendelse på transaktioner, der sker med ikke-afgiftspligtige fællesskabskunder, samt den momsats, der finder anvendelse.

Rådet bekræftede, for så vidt angår elektroniske tjenesteydelser, princippet om beskatning af ydelser, der leveres til fællesskabskunder og skattefritagelse af ydelser, der leveres til tredjelandskunder, og princippet om standardsats (bortset fra radio og fjernsynsydelser).

Rådet opfordrede Fiskalgruppen til at fortsætte arbejdet med at finde en løsning på problemet med at identificere tredjelandsleverandører, der leverer tjenesteydelser i Unionen til ikke-afgiftspligtige, ved at undersøge alle indtil nu forelagte muligheder. Rådet bad Fiskalgruppen om senest den 30. juni 2001 at forelægge det et udkast til ændret direktiv til godkendelse.

GENNEMFØRELSE AF STABILITETS- OG VÆKSTPAGTEN

Under drøftelserne af dette punkt på dagsordenen behandlede Rådet spørgsmålet om opdatering af Tysklands, Finlands og Nederlændenes stabilitetsprogrammer. Rådet afgav en udtalelse om hvert enkelt program, som er anført nedenfor:

- Tysklands opdaterede stabilitetsprogram (2000-2004)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker(2), særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens henstilling, og

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg -

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 27. november 2000 gennemgik Rådet Tysklands opdaterede stabilitetsprogram, som dækker perioden 2000-2004. Rådet glæder sig over, at der i forbindelse med denne opdatering er gjort store fremskridt med hensyn til overholdelse af adfærdskodeksen.

Rådet noterer sig med tilfredshed, at budgetmålet for indeværende år er blevet fastholdt, skønt resultatet i 1999 var en anelse ringere end forventet. Rådet noterer sig imidlertid, at fastholdelsen af budgetmålet bl.a. skyldes højere

skatteindtægter end forventet. Det forhold, at konsolideringsprocessen i meget høj grad afhænger af budgetudviklingen på andre niveauer end på forbundsplan, viser, hvor vigtigt det er at forbedre samarbejdet om de offentlige finanser på nationalt plan, hvilket Rådet allerede påpegede i sin udtalelse om den sidste opdatering(3).

Rådet finder, at det makroøkonomiske scenario i programmet, ifølge hvilket der forventes en gennemsnitlig årlig outputvækst på omkring 2½% mellem 2001 og 2004, er realistisk. Rådet henstiller imidlertid, at der med henblik på at gøre økonomien mere modstandsdygtig over for eksterne chok gennemføres reformer, der kan gøre arbejdsmarkedet mere fleksibelt. I betragtning af den gunstige udvikling i beskæftigelsen bør regeringen ligeledes holde sig til den bebudede politik bestående i en

klar yderligere nedsættelse af socialsikringsbidragene. Rådet noterer sig, at det underliggende vækstscenario forudsætter løntilbageholdenhed i hele programperioden. Et moderat udfald af overenskomstforhandlingerne i 2002 vil være afgørende i denne henseende.

Ifølge det opdaterede program forventes de offentlige finanser at være i balance i 2004, og bruttogældskvoten forventes at falde til 54½% af BNP inden udgangen af programperioden. Rådet finder det hensigtsmæssigt, at den ifølge programmet tilsigtede budgetkonsolidering søges opnået gennem en nedbringelse af udgiftskvoten, som kun delvis modsvares af et fald i indtægtskvoten. Rådet erkender, at de aktuelle udgiftsbegrænsninger har givet en vis plads til at gennemføre de planlagte skattereformer i 2001, men må samtidig konstatere, at faldet i indtægtskvoten vil være større end nedbringelsen af udgiftskvoten. Da disse reformer imidlertid vil medføre en klar forværring af det faktiske underskud i 2001 og det strukturelle underskud i 2001/2002, gentager Rådet sin henstilling om, at reformerne gennemføres med den største forsigtighed for ikke at fremprovokere en varig forværring af det strukturelle underskud. På denne baggrund er det vigtigt, at udgifterne holdes under stram kontrol.

Rådet finder, at målet for budgetstillingen på mellemlang sigt, der er fastsat for perioden 2002 og frem, er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten.

Rådet mener desuden, at programmet stort set er på linje med henstillingerne i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik. Såfremt skatteindtægterne viser sig at blive højere end forventet, anbefaler Rådet imidlertid, at de benyttes til at mindske underskuddet til under det tilsigtede niveau med henblik på at forøge sikkerhedsmargenen, jf. de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik. Dermed skulle der være sikkerhed for, at økonomien ikke udsættes for nogen yderligere procyklisk stimulering, der igen kunne udgøre en trussel mod prisstabiliteten.

Hvad den offentlige gæld angår, glæder Rådet sig over, at trenden med en stigende gældskvoteprocent er brudt takket være forbedringen af de offentlige finanser. Der kan forudses nye udfordringer som følge af aldringen af den tyske befolkning, og derfor vil fortsatte privatiseringsbestrebelse på alle niveauer af den offentlige sektor kunne bidrage til at opfylde programmets mellemfristede målsætning for gældskvoten. I denne sammenhæng noterer Rådet sig med tilfredshed, at den tyske regering vil benytte alle UMTS-indtægter til at mindske gælden. Rådet hilser forbundsregeringens planer om at benytte en del af de deraf følgende rentebesparelser til at forøge investeringerne velkommen, men mener samtidig, at det i betragtning af de ikke ubetydelige risici for de budgetmæssige fremskrivninger vil være hensigtsmæssigt ikke at forbruge alle de pågældende rentebesparelser.

Rådet bemærker med tilfredshed, at skattereformerne er indbygget i en mellemsigtet og omfattende økonomisk reformstrategi. Fortsatte reformer af pensionssystemet og af arbejds- og produktmarkedet vil kunne forbedre den potentielle vækst yderligere ikke blot i Tyskland, men i euroområdet som helhed.

- *Finlands opdaterede stabilitetsprogram (2000-2004)*

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker(4), særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens henstilling, og

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg -

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 27. november 2000 gennemgik Rådet Finlands opdaterede stabilitetsprogram, som dækker perioden 2000-2004. Rådet noterer sig med tilfredshed, at det overskud på de offentlige finanser, som Finland har haft siden 1998, steg i 1999 og forventes at overstige 4% af BNP i hele perioden 2000-2004, samtidig med at faldet i den offentlige gældskvote forventes at fortsætte. Rådet finder desuden, at det opdaterede program er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

Rådet glæder sig over det samlede resultat af gennemførelsen af det opdaterede program fra 1999, skønt det noterer sig, at forbedringen i 1999 af overskuddet på det offentlige budget og nedbringelsen af den offentlige gæld begge var noget mindre end forventet i programmet fra 1999, hvor alle tre undersektorer af den samlede offentlige sektor bidrog til den manglende opfyldelse af det oprindelige mål for det samlede overskud, og hvor de offentlige indtægter var lavere end forventet. Desuden er der opstået inflationspres. Stigningen i den indenlandske fremkaldte inflation synes at hænge sammen med en tilsvarende stigning i inflationen inden for tjenestesektoren.

Det makroøkonomiske scenario i det seneste opdaterede stabilitetsprogram inkluderer en kraftig økonomisk vækst i 2000 takket være en fortsat stærk indenlandsk og udenlandsk efterspørgsel. Derefter forventes væksten i BNP at aftage fra 2001 og i resten af fremskrivningsperioden. Det centrale scenario med en økonomisk afmatning på mellemlang sigt forekommer realistisk, når henses til den seneste tids hastige vækst i den finske økonomi og den belastning af kapaciteten, der allerede er slået igennem på bestemte områder. Der er stadig risiko for en overophedning af økonomien og for, at den meget store efterspørgsel vil øge inflationspresset. Rådet mener, at en moderat lønudvikling derfor vil være af afgørende betydning.

Som allerede nævnt i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik for 2000 mener Rådet også, at der er behov for en stram finanspolitik i Finland med henblik på at forebygge risikoen for en overophedning. Med dette forbehold kan Rådet i øvrigt tilslutte sig den finanspolitiske strategi, der er opstillet i det opdaterede stabilitetsprogram. Den konsoliderer tidligere programmer og tager sigte på at fastholde overskud på omkring 4,5% af BNP gennem en nedbringelse af de offentlige udgifter i forhold til BNP, samtidig med at skattetrykket lettes.

Den underliggende budgetstilling, der svarer til det forventede overskud på 4,5% i 2000, vil sætte Finland i stand til fortsat at opfylde kravene i stabilitets- og vækstpagten. Rådet finder, at de fortsatte finanspolitiske begrænsninger, der er indbygget i det opdaterede program, er berettigede i betragtning af de fremtidige konsekvenser, som befolkningens aldring vil få for pensionsudgifterne og udgifterne til sundhedssektoren, og som vil være særlig markante i Finland.

Rådet glæder sig over, at Finland ifølge det opdaterede program vil fortsætte bestræbelserne på at gennemføre strukturreformer. Reformer er særligt betydningsfulde for regeringens centrale målsætning om at øge beskæftigelsen og samtidig fastholde prisstabiliteten. Finanspolitiske reformer, der mindsker den fortsat tunge samlede byrde af skatter og socialsikringsbidrag, der hviler på arbejdskraften, kan forøge muligheden for at nå dette mål. Det er stadig et problem, at pensionssystemet er indrettet på en sådan måde, at det ikke motiverer ældre arbejdstagere til at forblive på arbejdsmarkedet, og det kan være nødvendigt at styrke finansieringen af pensionssystemet for at tage højde for den hurtigt aldrende befolkning. Mindskelsen af de offentlige udgifter og indtægter i forhold til BNP, jf. det opdaterede program, og en fortsat indsats for at gennemføre strukturreformer skulle begge kunne bidrage til at øge beskæftigelsen.

- Nederlandenes opdaterede stabilitetsprogram (1999-2004)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker(5), særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens henstilling, og

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg -

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 27. november 2000 gennemgik Rådet Nederlandenes opdaterede stabilitetsprogram, som dækker perioden 1999-2004. Rådet glæder sig over, at de nederlandske myndigheder har fulgt den henstilling, som Rådet fremsatte i sin udtalelse om det opdaterede stabilitetsprogram fra 1999(6), og forelagt den nye opdatering af stabilitetsprogrammet kort tid efter fremlæggelsen af budgettet, således at opdateringen afspejler de seneste økonomiske data og prognoser.

Den makroøkonomiske udvikling i Nederlandene blev langt mere positiv end forventet i det opdaterede stabilitetsprogram fra 1999. Som følge heraf endte de offentlige finanser i både 1999 og 2000 med at udvise et overskud på 1% af BNP mod det forventede underskud på 0,6% af BNP i 1999-opdateringen. Den offentlige gældskvoteforventes af falde til 56,6% af BNP i 2000, og dermed til et niveau, der ligger under referenceværdien på 60%. Væksten i BNP i faste priser vil fortsætte med at være dynamisk i 2001, men som følge af den finanspolitiske reform, der skal gennemføres samme år, forventes overskuddet på de offentlige finanser at falde til 0,7% af BNP. Den offentlige gældskvoteforventes dog blive yderligere reduceret til 52,3% af BNP. Rådet noterer sig, at perioden 2002-2004 omfatter to år, nemlig 2003 og 2004, som ligger efter afslutningen af den nuværende regerings valgperiode, og at skønlignene for perioden 2002-2004 er tekniske fremskrivninger baseret på to makroøkonomiske scenarier, der begge tager udgangspunkt i en formodning om uændrede politikker fra 2002 og fremefter.

Med henvisning til de på nuværende tidspunkt meget positive udsigter for den nederlandske økonomi de kommende to år er Rådet af den opfattelse, at det gunstige scenario danner et hensigtsmæssigt grundlag for vurderingen af den mellemsigtede budgetstilling. Rådet mener således, at programmet opfylder kravene i stabilitets- og vækstpagten.

Rådet hilser den finanspolitiske reform, der vil blive gennemført i 2001, velkommen. Reformen tager sigte på at mindske skattetrykket og forøge udbuddet af arbejdskraft ved at sænke understøttelsessatsen. Det strukturelle underskud forværres imidlertid i 2001. Rådet noterer sig, at der i den aktuelle fase af den kraftige økonomiske vækst er ved at opstå inflationspres. Dette pres kan tiltage næste år og i 2002 som følge af nedsættelsen af den personlige indkomstskat og eventuelle nye skattelettelser i 2002. I betragtning af denne risiko opfordrer Rådet den nederlandske regering til at sikre, at finanspolitikken resolut rettes mod en begrænsning af dette inflationspres. Til dette formål henstiller Rådet, at der i forbindelse med fordelingen af budgetoverskud tages behørigt hensyn til konjunkturforholdene, navnlig i 2002, og at de offentlige udgifter kontrolleres strengt. Rådet henstiller, at der under hensyntagen til den makroøkonomiske udvikling, tages samme hensyn ved udformningen af finanspolitikken i 2003 og 2004. I betragtning af den lette vækst i den disponible indkomst i 2001 finder Rådet, at det vil være af afgørende betydning i denne henseende, at der kommer et behersket resultat ud af de igangværende overenskomstforhandlinger.

Rådet glæder sig over, at der i det opdaterede stabilitetsprogram lægges særlig vægt på en strukturel forbedring af økonomien, der skal tilvejebringes ved at afsætte flere offentlige midler til opfyldelse af mere langsigtede målsætninger på prioriterede områder såsom uddannelse, sundhedssektoren og investeringer i infrastrukturer. Det noterer sig med tilfredshed, at dette skifte på forbrugssiden gennemføres under overholdelse af de fastsatte udgiftslofter opgjort i faste priser. Rådet hilser det velkomment, at det opdaterede stabilitetsprogram også behandler spørgsmålet om de offentlige finansers bæredygtighed på lang sigt i lyset af konsekvenserne af den aldrende befolkning. Rådet finder, at analysen berettiger, at der afsættes en stor del af det budgetoverskud, der kan forventes fra 2002, til at fremskynde gældsnedbringelsen. Rådet finder, at 2000-opdateringen af stabilitetsprogrammet er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik

PUNKTER, DER BLEV BEHANDLET UNDER FROKOSTEN

Under frokosten orienterede formanden sine kolleger om mødet i Eurogruppen dagen før sidst på eftermiddagen (som navnlig handlede om eurozonens situation og perspektiver, herunder euroen selv, bl.a. på baggrund af de nye økonomiske prognoser fra efteråret 2000, som Kommissionen havde forelagt ugen inden, og som omhandler budgetkonsolidering i Eurogruppen, forbedrede økonomiske oplysninger (navnlig Kommissionens indførelse af en ny konjunkturindikator), de praktiske aspekter af forberedelsen af euroens indførelse samt Eurogruppens funktionsmåde).

Under frokosten færdigbehandlede ministrene deres bidrag til RK's rapport til Det Europæiske Råd i Nice for så vidt angår ØKOFIN-relevante spørgsmål, dvs. en eventuel udvidet brug af kvalificeret flertal i afstemninger, der vedrører en række artikler i forbindelse med ØMU'en, bl.a. artikel 100, stk. 1, artikel 100, stk. 2, artikel 111, stk. 4, og artikel 123, stk. 4; endvidere drøftede ministrene den makroøkonomiske bistand til Balkan i forlængelse af mødet i Gruppen på Højt Plan den 14. november i Paris, Galileo-programmets økonomiske aspekter (europæisk satellitnavigationssystem af civil art) og spørgsmål vedrørende finansieringen af Tjernobyl-reaktorens nedlukning.

MAKROØKONOMISK DIALOG

I tilknytning til rådssamlingen afholdtes den makroøkonomiske dialogs 3. møde på politisk plan mellem repræsentanter for regeringerne (ministertrojkaen: Frankrig, Sverige og Belgien), Kommissionen, ECB og arbejdsmarkedets parter. Emnerne var den aktuelle økonomiske situation og udsigterne på mellemlang sigt, bl.a. under hensyn til de nye økonomiske prognoser fra efteråret 2000, som Kommissionen havde offentliggjort ugen inden. Parterne fremkom hver med deres bidrag til en blanding af politiske tiltag, der kan fremme væksten, og til de midler, der skal bringes i anvendelse for at nå de mål, der blev fastsat på Det Europæiske Råd i Lissabon.

Det Europæiske Råd besluttede den 19. og 20. juni 2000 i Feira, at arbejdet burde fortsætte med henblik på "*at nå til enighed om skattepakken som en samlet pakke efter en parallel tidsplan for de vigtigste dele af pakken (beskatning af opsparing, adfærdskodeks [erhvervsbeskatning] og renter og royalties)*".

Med denne note forelægges Rådet et forslag, som efter formandskabets opfattelse kan danne grundlag for en aftale om de tre elementer i skattepakken.

DIREKTIVET OM BESKATNING AF RENTEINDTÆGTER

Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000 gav Rådet og Kommissionen mandat til at "at søge at nå til enighed om direktivets væsentlige indhold, herunder også kildeskattesatsen, inden udgangen af 2000".

På grundlag heraf opfordrede Rådet (økonomi og finans) på samlingen den 17. juli 2000 "Fiskalgruppen til beslutsomt at fortsætte arbejdet med direktivet om beskatning af renteindtægter (...) og til at forelægge det en rapport om de fremskridt, der er gjort, med henblik på at nå til enighed om det væsentlige indhold i direktivet inden udgangen af 2000".

Rådet (økonomi og finans) erindrede på samlingen den 17. oktober 2000 om betydningen af denne sag og anmodede om at få forelagt et samlet kompromis på samlingen den 27. november.

Siden samlingen i Rådet (økonomi og finans) den 17. juli har Fiskalgruppen holdt ni møder.

Gruppen har i sit arbejde søgt at finde løsninger, som ikke giver for store nye administrative byrder for de finansielle operatører, og samtidig søgt at sikre, at der bliver tale om et troværdigt og effektivt direktiv.

o

o o

I den sammenhæng skal direktivet, som tager sigte på at sikre et minimum af reel beskatning af renteindtægter fra opsparing inden for Fællesskabet, og som kun gælder for hjemmehørende i udlandet, efter formandskabets opfattelse baseres på følgende hovedelementer, idet medlemsstaterne frit kan beskatte deres hjemmehørende, som de vil, under overholdelse af traktaten:

- 1) Formålet med direktivet er at sikre en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing. Direktivet gælder for fysiske personer, der er hjemmehørende i en stat i Fællesskabet og som modtager renteindtægter i en anden stat i Fællesskabet.
- 2) Alle medlemsstaterne udveksler oplysninger med hver enkelt af de øvrige medlemsstater 7 år efter direktivets ikrafttræden.
- 3) Indtil da, i den såkaldte overgangsperiode, meddeler medlemsstaterne, med undtagelse af Luxembourg, Belgien, Østrig, [Grækenland] [og Portugal], automatisk oplysninger uden gensidighedsforbehold.
- 4) I overgangsperioden opkræver Luxembourg, Belgien, Østrig, [Grækenland] [og Portugal] en kildeskat på mindst 25% og modtager oplysninger; denne kildeskat medfører ikke, at den stat, hvor rentemodtageren er hjemmehørende, ikke kan beskatte denne i overensstemmelse med denne stats interne ret under overholdelse af traktaten.
- 5) I overgangsperioden overfører de stater, der opkræver kildeskat, 90% af denne indtægt til den stat, hvor investor er hjemmehørende; denne stat skal sikre, at den dobbeltbeskatning, som dette vil kunne medføre, afskaffes.
- 6) Der indføres en procedure, der træder i stedet for kildeskatten, og som gør det muligt på initiativ af en skattepligtig i en stat, der opkræver kildeskat, at meddele oplysninger til den stat, hvor vedkommende er hjemmehørende i de stater, som opkræver kildeskat i overgangsperioden.
- 7) Direktivets anvendelsesområde omfatter renter fra alle former for gældsinstrumenter, herunder navnlig indkomst fra nationale eller internationale obligationer, påløbne renter, kapitaliserede renter,

nulkuponobligationer og tilsvarende produkter, udloddet overskud fra investeringsfonde og kapitaliserede renter fra akkumulerende institutter, for så vidt disse indtægter eller renter i de sidste to tilfælde knytter sig til fordringer.

8) Lignende indkomst, der går gennem strukturer, som kan anvendes som erstatning for investeringsinstitutter (trusts, partnerskaber...) falder ligeledes ind under direktivets anvendelsesområde.

9) Der fastsættes en "grandfather clause" indtil overgangsperiodens udløb: direktivet omfatter i denne periode ikke indkomst fra omsættelige værdipapirer, der enten har tilknytning til emissioner, hvis prospekter er påtegnet af den kompetente myndighed inden den 1. januar 2001, eller, hvis der ikke foreligger prospekter, emissioner, som er foretaget inden samme dato.

10) Direktivet baseres på princippet om den betalende agent.

11) I alle stater anvendes der, hvad enten de meddeler oplysninger eller opkræver kildeskat, en særlig minimumsprocedure til bestemmelse af bopælen for den faktiske modtager af renteindtægter for aftaler, der er indgået fra den 1. januar 2001; for aftaler, der er indgået før den 1. januar 2001, fastlægger den betalende agent modtagerens bopæl efter de oplysninger, som han råder over, navnlig ved anvendelse af bestemmelserne i de gældende regler i hans land samt af direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Det beskrives i et bilag, hvordan disse hovedprincipper kan iværksættes. Dette bilag er en integrerende del af direktivets substansindhold.

o

o o

Formandskabet anmoder Rådet om at tage stilling til dette kompromis, idet Rådets opmærksomhed især henledes på følgende punkter, som efter formandskabets opfattelse er de vigtigste:

{{SPA}} direktivets anvendelsesområde, især medtagelsen af vedtægtsmæssige fonde

{{SPA}} kildeskattesatsen på 25%

{{SPA}} satsen for tilbagebetalt indtægt på 90%

{{SPA}} bopælsstatens ret til at beskatte sine hjemmehørende og det faktum, at der ikke stilles nogen gensidighedsbetingelser for meddelelse af oplysninger

{{SPA}} "grandfather" -klausulen.

ADFÆRDSKODEKSEN

Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira anmodede Rådet (økonomi og finans) om "beslutsomt at fortsætte arbejdet med alle skattepakken dele, så der kan opnås fuld enighed om vedtagelsen af direktiverne og gennemførelsen af skattepakken som helhed så hurtigt som muligt og ikke senere end ved udgangen af 2002".

Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks har siden mødtes fem gange. Rapporten i dok. 13563/00 FISC 193 redegør for resultaterne af disse drøftelser.

Gruppen har navnlig arbejdet med standstill og rollback på tre områder, nemlig finansafdelinger, holdingselskaber og selskaber med hovedkontorfunktioner, således at der sikres en afbalanceret anvendelse i situationer, der svarer til hinanden, med medlemsstaternes kontrol med standstill og med rollback af de skadelige karakteristika ved ordningerne, som indkredses i gruppens rapport (SN 4901/99) til Rådet (økonomi og finans) af 23. november 1999.

I den sammenhæng foreslår formandskabet Rådet:

2) at det godkender retningslinjerne for standstill og rollback (bilag 1 til rapport 13563/00 FISC 193) på områderne finansafdelinger, holdingselskaber og selskaber med hovedkontorfunktioner

3) at det godkender, at virkningerne af skadelige ordninger for de virksomheder, der nyder godt af sådanne pr. 31. december 2000, udløber senest den 31. december 2005, hvad enten der er tale om ordninger, der er indrømmet for en begrænset periode eller ej

4) at det giver sit tilsagn til, at virksomheder kun kan blive nyomfattet af skadelige ordninger indtil den 31. december 2001 og kun nyde godt heraf indtil den 31. december 2002

5) at det anmoder gruppen om at fortsætte arbejdet med standstill og rollback i denne sammenhæng og at forelægge en rapport for Rådet i maj 2001, navnlig med status over de foranstaltninger, som medlemsstaterne planlægger med henblik på at afvikle de skadelige ordninger i de enkelte medlemsstater og i deres afhængige og associerede territorier

6) at det anmoder gruppen om at uddybe spørgsmålet om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger for så vidt angår interne afregningspriser, jf. punkt 17 i bilag 1 til rapport 13563/00 FISC 193.

DIREKTIVET OM RENTER OG ROYALTIES

Rådet (økonomi og finans) pålagde den 17. juli 2000 Fiskalgruppen at bestræbe sig på at forsætte arbejdet med direktivet om renter og royalties.

Fiskalgruppen mødtes den 9. november 2000 for at forsøge at løse de endnu uafklarede spørgsmål.

Med udgangspunkt i teksten til forslag til direktiv i addendummet til dok. 12876/99 FISC 251 af 23. november 1999 og under hensyntagen til drøftelserne i Fiskalgruppen den 9. november i 2000 foreslår formandskabet følgende løsninger for så vidt angår de udestående spørgsmål, der nævnes nedenfor:

- i direktivet fastsættes der ikke en fælles og obligatorisk procedure, eftersom Rådet (økonomi og finans) den 25. maj 1999 mindede om, at de procedurer, som finder anvendelse i medlemsstaterne, i så høj grad som muligt bør respekteres
- selv om listen over virksomhedsformer i direktiverne om fusioner og datterselskaber/moderselskaber skal ajourføres, bør man dog for så vidt angår direktivet om beskatning af renter og royalties i første omgang holde sig til de virksomheder, der figurerer på listen. Når drøftelserne om udvidelsen af anvendelsesområdet for direktiverne om fusioner og datterselskaber/moderselskaber genoptages, bør de ligeledes omfatte direktivet om renter og royalties. Disse drøftelser har høj prioritet
- klausulen om forebyggelse af misbrug (artikel 6 - ikke-anvendelse af direktivet i visse tilfælde) bør udgå, når der opnås enighed om gennemførelsen af den samlede skattepakke, da vedtagelsen af direktivet afhænger af, at der bliver enighed om hele skattepakken, herunder navnlig adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning
- Grækenland og Portugal får en overgangsperiode på otte år, og disse to lande får tilladelse til at opkræve en kildeskat på højst 10% de første fire år og på højst 5% de følgende fire år
- Spanien får - udelukkende for royalties - en overgangsperiode indtil afslutningen af den femårige plan med henblik på at styrke Spaniens teknologiske potentiale, og denne overgangsperiodes varighed fastsættes ved datoen for direktivets ikrafttrædelse afhængigt af, hvor længe denne plan til styrkelse af software-industrien fortsat løber; software og leasing er fortsat omfattet af definitionen af royalties. I overgangsperioden kan Spanien opkræve en kildeskat på højst 10%.

Formandskabet anmoder Rådet om at udtale sig om disse forslag.

FORSLAG TIL GENNEMFØRELSE AF HOVEDPRINCIPPERNE I DIREKTIVET OM BESKATNING AF RENTEINDTÆGTER

I. ANVENDELSESOMRÅDE

1. Da formålet med direktivet er at sikre en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing, fastsætter medlemsstaterne et bredt anvendelsesområde. De forskellige forhold, der gør, at direktivet skal anvendes på de forskellige typer renteindtægter fra opsparing, er beskrevet i afsnit III - Informationsudvekslingsordning, og i afsnit IV - Kildeskatteordning.

2. Følgende falder inden for direktivets anvendelsesområde og anses således for renter ved anvendelsen af dette direktiv:

a) Renter, der betales eller bogføres, og som knytter sig til gældsfordringer af enhver art, uanset om de er sikret ved pant i fast ejendom, og uanset om de indeholder en ret til andel i debtors overskud, og i særdeleshed indkomst fra offentlige midler og statsgældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, herunder gevinster og præmier, der er knyttet hertil. Straftillæg for for sen betaling anses ikke for renter

b) påløbne renter fra produkterne i punkt a)

c) kapitaliserede renter fra akkumulerende produkter

d) indkomst fra udlodninger fra samordnede udbyttebetalende investeringsinstitutter, hvor der udelukkende er investeret i rentebærende papirer

e) indkomst fra udlodninger fra samordnede udbyttebetalende blandede investeringsinstitutter, for så vidt denne hidrører fra gældsinstrumenter

f) indkomst fra investeringer i samordnede akkumulerende investeringsinstitutter, hvor mere end 40% af aktiverne er investeret i rentebærende papirer, idet denne sats ved overgangsperiodens udløb sænkes til et niveau, som skal fastsættes senere

g) renter udbetalt til eller opført som tilgodehavende på en konto hos enheder såsom ikke-samordnede investeringsinstitutter, partnerskaber, trusts og lignende organer.

3. Spørgsmålet om vilkårene for behandlingen af indtægter fra investeringsfonde, der befinder sig i tredjelande i forhold til Det Europæiske Fællesskab eller i medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier vil blive taget op under drøftelserne med disse jurisdiktionsmåder, og de må ikke behandles mere fordelagtigt end investeringsfonde, der befinder sig i medlemsstaterne.

4. Innoverende finansielle produkter er på dette stadium udelukket fra direktivet; dette spørgsmål vil blive drøftet, når direktivet tages op til revision.

II. "GRANDFATHER"-KLAUSULEN

5. Problemet er følgende: generelt indholder emissionskontrakter for omsættelige værdipapirer en "gross-up"-klausul, hvori emittenten over for investorerne forpligter sig til at udbetale renter efter skat, idet han forpligter sig til at påtage sig konsekvenserne af en eventuel ændring af skattelovgivningen. "Gross-up"-klausulen er dog forsynet med en indfrielsesklausul for at give emittenten mulighed for at foretage en førtidsindfrielse, så det undgår, at skatteinddrivelsen på grund af, at investorerne lader "gross-up"-klausulen træde i kraft, gør operationen for bekostelig. En "grandfather"-klausul ville gøre det muligt at udelukke omsættelige værdipapirer udstedt før en given dato, og som indholder eller kan indeholde klausuler om "gross-up" eller førtidsindfrielse, fra direktivets anvendelsesområde.

6. Med henblik på at løse dette problem inden for rammerne af direktivet, foreslås det, at en "grandfather"-klausul finder anvendelse på alle omsættelige værdipapirer, uanset om renten udbetales af emittentens eller den faktiske modtagers betalende agent, og uanset om denne betalende agent er etableret i en medlemsstat, der udveksler oplysninger eller opkræver kildeskat. "Grandfather"-klausulen finder anvendelse uden forskel på forvaltning af værdipapirer, der foregår direkte eller gennem et investeringsinstitut eller en investeringsenhed.

Denne løsning består i at lade klausulen få virkning, uden i hvert enkelt tilfælde at skulle vurdere den faktiske risiko for, at klausulerne om "gross-up" og førtidsindfrielse kommer til at finde anvendelse. Med hensyn til emissioner, som på grund af deres art omfatter eller kan omfatte sådanne klausuler, finder "grandfather"-klausulen anvendelse automatisk, uanset om emissionskontrakten faktisk indeholder en klausul om "gross-up" eller førtidsindfrielse eller ej.

De berørte emissioner er emissioner af obligationer (nationale og internationale obligationer), emissioner af omsættelige værdipapirer som f.eks. omsættelige gældsinstrumenter, euro commercial papers og certificates of deposit, euro medium term notes.

7. Indtil overgangsperiodens udløb finder "grandfather"-klausulen anvendelse på de af ovennævnte værdipapirer, hvis prospekter er påtegnet af den kompetente myndighed inden den 1. januar 2001, eller, hvis der ikke foreligger prospekter, emissioner, som er foretaget inden samme dato.

"Grandfather"-klausulen medfører ikke, at medlemsstaterne forhindres i at beskatte indtægter fra de pågældende værdipapirer i medfør af deres lovgivning.

III. INFORMATIONSDUVEKSLINGSORDNING

8. I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira (punkt 42) bestemmes det "*gradvis at indføre udveksling af oplysninger som grundlag for beskatning af ikke-residenters renteindtægter fra opsparing*".

9. Alle informationsudvekslingsordningens principper vil finde anvendelse fra direktivets ikrafttræden, både i overgangsperioden (undtagen for de medlemsstater, der opkræver kildeskat i denne periode) og efter denne.

10. En betalende agent, der er etableret i en medlemsstat, som anvender informationsudvekslingsordningen, meddeler oplysninger til de kompetente myndigheder i denne stat, som derefter videresender disse oplysninger til de kompetente myndigheder i den stat, hvor den faktiske modtager er hjemmehørende.

11. For at nå direktivets mål, som er at sikre en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing, foregår meddelelsen af oplysninger automatisk.

12. I overgangsperioden sker meddelelsen af oplysninger uden gensidighedsforbehold.

13. Det forhold, der udløser proceduren for udveksling af oplysninger, er betaling af renter i henhold til direktivet eller kreditering heraf på en konto.

14. Med hensyn til akkumulerende produkter eller investeringer i akkumulerende institutter er det forhold, der udløser proceduren for udveksling af oplysninger afståelse, tilbagekøb eller indfrielse af det finansielle instrument, som renterne vedrører.

Medlemsstaterne bevarer imidlertid muligheden for at beregne renterne på årsbasis i en periode, som ikke kan være på over et år, selv om der ikke finder nogen afståelse sted i denne periode.

15. Der skal meddeles oplysninger mindst en gang om året, inden seks måneder efter udgangen af det skatteår i betalingsagentens land, hvor det udløsende forhold er indtrådt.

16. Inden for denne frist har medlemsstaterne i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet mulighed for at fastsætte en kortere frist for meddelelse af oplysninger.

17. Minimumsindholdet af de oplysninger om udbetaling af renter, der fremsendes inden for informationsudvekslingen, er alt efter det finansielle produkts type følgende (oplysningerne vedrørende den faktiske modtager er angivet i punkt 19):

	Produkter	Meddelte oplysninger
a)	1) Udbetalte renter	Rentebeløb
b)	2) Udloddende investeringsinstitutter - Institutter, hvor der udelukkende er investeret i rentebærende papirer - Blandede institutter	Det samlede udloddede beløb
c)		Rentebeløbet fastlagt ved et kuponsystem eller det samlede udloddede beløb
d)	3) Indkomst fra akkumulerende produkter (påløbne renter for kuponvask og nul kuponobligationer)	Det samlede beløb for afståelse, tilbagekøb eller indfrielse af omsættelige værdipapirer
e)	4) Indkomst fra akkumulerende institutter, hvor mere end 40% af aktiverne er investeret i rentebærende papirer (ved overgangsperiodens udløb bliver denne sats sænket til et niveau, som skal fastsættes senere).	Det samlede beløb for afståelse, tilbagekøb eller indfrielse af værdipapirer eller de berørte beviser.

Med sådanne løsninger kan man nå direktivets mål, uden at der lægges alt for tunge byrder på de betalende agenter. Den stat, som modtager oplysningerne, kan på grundlag heraf anmode den berørte stattepligtige om at godtgøre, at renterne er blevet beskattet. De stater, som ønsker det, kan naturligvis nøjes med at fremsende oplysningerne om rentebeløbet.

19. Den betalende agent indhenter følgende oplysninger vedrørende identifikationen af den faktiske modtager og fremsender dem til den stat, hvor den skattepligtige er hjemmehørende:

- de oplysninger, der er omhandlet i identifikationsproceduren (punkt 55)
- modtagerens kontonummer (eller, hvis der ikke er tale om et kontonummer, identifikationen af værdipapiret)
- identifikationen af den betalende agent.

20. Medlemsstaterne drøfter spørgsmålet om den tekniske gennemførelse af proceduren for informationsudveksling i en ad hoc-gruppe, der nedsættes, når der er opnået enighed om direktivets væsentlige indhold, sideløbende med drøftelserne med tredjelandene.

Gruppen vil kunne støtte sig på arbejdet i OECD's Komité for Fiskale Anliggender om automatisk udveksling af oplysninger (TIES-gruppen...).

21. Artikel 8 i direktiv 77/799/EØF finder ikke anvendelse, da der er tale om oplysninger, der skal gives inden for dette direktiv.

22. Kildeskat af typen "debitor", som i henhold til national lovgivning eller bilaterale beskatningsaftaler opkræves af indkomst, der skal meddeles oplysning om, kan bevares.

IV. KILDESKATTEORDNING

23. Bilag IV til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000 fastsætter, at "*alle medlemsstater, der opkræver en kildeskat, skal indvillige i at gennemføre udveksling af oplysninger, så snart forholdene tillader det, og under alle omstændigheder inden syv år efter direktivets ikrafttræden*".

24. Den minimumskildeskattesats, der er fastsat i direktivet, er på 25%. Denne kildeskat medfører ikke, at den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, forhindres i at beskatte modtageren i overensstemmelse med sin nationale lovgivning under overholdelse af traktaten.

25. Det forhold, der udløser kildeskatten, er udbetaling af renter eller kreditering heraf på en konto.

For akkumulerende produkter eller investeringer i akkumulerende institutter er det forhold, der udløser kildeskatten, afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af det finansielle instrument.

26. Kildeskatten opkræves inden for en frist, der er forenelig med ordningen vedrørende delingen af skatteprovenuet (jf. punkt 33).

27. Beregningsgrundlaget for kildebeskatningen efter de forskellige typer produkter er følgende:

	Produkter	Beregningsgrundlag
a)	1) Udbetalte renter	Rentebeløb
b)	2) Udloddende investeringsinstitutter - Institutter, hvor der udelukkende er investeret i rentebærende papirer - Blandede institutter	Rentebeløbet eller det samlede udloddede beløb Rentebeløb fastlagt ved et kuponsystem
c)		
d)	3) Indkomst fra akkumulerende produkter (påløbne renter eller kuponvask og kapitaliserede renter)	De påløbne renter eller et beløb med tilsvarende virkning, som pålignes modtageren af indkomsten, af det samlede afståelses-, indfrielses- eller tilbagekøbsbeløb
e)	4) Indkomst fra akkumulerende institutter, hvor mere end 40% af aktiverne er investeret i rentebærende papirer (ved overgangsperiodens udløb bliver denne tærskel sænket til et niveau, som skal fastsættes senere)	De kapitaliserede renter eller et beløb med tilsvarende virkning, som pålignes modtageren af indkomsten, af det samlede afståelses-, indfrielses- eller tilbagekøbsbeløb

28. Kildeskatten opkræves ikke, hvis den faktiske modtager bemyndiger den betalende agent til at meddele oplysninger om ham på de betingelser, der er fastsat inden for informationsudvekslingsordningen, eller fremlægger den attest, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, og artikel 9 i det direktivforslag, som Kommissionen forelagde den 4. juni 1998(8). Hver enkelt stat, som anvender kildeskat i overgangsperioden, vælger selv en af disse fremgangsmåder.

29. Kildeskat af typen "debitor", der i henhold til national lovgivning eller bilaterale beskatningsaftaler opkræves af indkomst, der beskattes ved kilden i henhold til direktivet, kan bevares.

30. Det er den stat, hvor rentemodtageren er hjemmehørende, der skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at afskaffe dobbeltbeskatning. Eventuel overskydende kildeskat i forhold til den skat, der skal betales i det land, hvor den skattepligtige er hjemmehørende, refunderes til den skattepligtige af dette land.

V. DELING AF SKATTEPROVENUET

31. Princippet om deling af skatteprovenuet blev fastsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000 som følger: "Medlemsstater, som opkræver en kildeskat, skal indvillige i at overføre en passende del af deres indtægt til investors bopælsland".

32. 90% af den opkrævede kildeskat overføres til den stat, hvor den faktiske rentemodtager er hjemmehørende, idet de resterende 10% tilfalder den betalende agents medlemsstat.

33. Overførslen skal ske senest seks måneder efter udløbet af den betalende agents stats skatteår.

34. De øvrige bestemmelser vedrørende ordningen for deling af skatteprovenuet fastsættes af hver stat, der opkræver kildeskat.

35. Kildeskat af typen "debitor" berøres ikke af delingen af skatteprovenuet. Den modregnes fortsat, når det er relevant, i den skat, der opkræves i den stat, hvor den skattepligtige er hjemmehørende, i overensstemmelse med denne stats interne ret eller de dobbeltbeskatningsaftaler, der finder anvendelse. Rækkefølgen for modregning er følgende: "debitor"-kildeskat og derefter skat i henhold til direktivet. Den overskydende kildeskat i henhold til direktive t refunderes skatteyderen af den stat, hvor denne er hjemmehørende.

VI. MEKANISMEN VEDRØRENDE DEN BETALENDE AGENT

36. Ifølge definitionen i Kommissionens direktivforslag af 4. juni 1998 forstås ved betalende agent "*enhver erhvervsdrivende, som er ansvarlig for den umiddelbare udbetaling af renter til den faktiske modtager, uanset om vedkommende selv er debitor for den rentebærende kapital eller har fået pålagt udbetalingen af renterne af debitor eller den faktiske modtager, for så vidt som den erhvervsdrivende er etableret i Fællesskabet uden for den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil*".

37. I de fleste tilfælde vil den betalende agent være et pengeinstitut, der udbetaler eller sikrer udbetaling af renteindtægter til den faktiske modtager som led i forvaltningen af en finansiel portefølje (værdipapirbeholdning, aftalekonto, kontokurant) eller udbetalingstransaktioner.

38. Definitionen af den betalende agent skal desuden kunne omfatte udbetaling af renter fra direkte porteføljeforvaltning eller porteføljeforvaltning gennem mellemlid, uanset om den er overdraget til investeringsinstitutter eller tilsvarende investeringsstrukturer (partnerskaber, truster, investeringsforeninger, ...).

39. Der etableres en fælles procedure, der gør det muligt for alle erhvervsdrivende, der er ansvarlige for renteudbetaling, at identificere sig som betalende agent i medfør af direktivet (jf. beskrivelsen nedenfor).

Ved betalende agent forstås udelukkende en finansiel struktur, der udbetaler renterne til en faktisk modtager i direktivets forstand.

40. Den logiske baggrund for denne procedure (successive tests), som der redegøres nærmere for i det følgende, er en tænkt situation, hvor en finansiel institution udbetaler renter til en enhed i en anden medlemsstat. Hvis testene viser, at det betalende institut ikke kan betegnes som betalende agent i direktivets forstand, foretager rentemodtageren de efterfølgende tests.

Proceduren forløber således:

41. Hvis renterne udbetales til en investor, der er en fysisk person: den finansielle institution betragtes som betalende agent i direktivets forstand og skal fremsende de nødvendige oplysninger eller i en overgangsperiode indeholde kildeskat, idet det forudsættes, at en fysisk person, der modtager renter, også er den faktiske modtager.

42. Hvis renterne udbetales til en juridisk person: renteudbetalingen er ikke omfattet på dette stadium.

43. Hvis renterne udbetales til en enhed, der er skattepligtig efter de almindelige retsregler: renteudbetalingen er ikke omfattet på dette stadium.

Medlemsstaterne vil på et senere tidspunkt i drøftelserne behandle begrebet "skattepligtig efter almindelige retsregler".

44. Hvis renterne udbetales til et samordnet investeringsinstitut: denne udbetaling er ikke omfattet på dette stadium.

45. Hvis renterne udbetales til enhver anden enhed: denne enhed betragtes som betalende agent i direktivets forstand.

- hvis modtageren handler på en faktisk modtagers regning som repræsentant, og denne meddeler den betalende agent oplysninger til identifikation af den faktiske modtager (jf. punkt 55), eller

- hvis den betalende agent råder over oplysninger, der tyder på, at den faktiske modtager er en anden person.

51. Blandt de oplysninger, som en betalende agent kan råde over, kan bl.a. nævnes oplysninger indhentet som led i proceduren for indberetning af transaktioner med henblik på hvidvaskning af penge for at fastslå en klients identitet og adresse eller oplysninger indhentet i medfør af nationale lovkrav. De oplysninger, som en betalende agent har til sin rådighed, kan vise:

- at det er kendt, at en anden fysisk person end modtageren er den faktiske modtager. I dette tilfælde anvendes direktivet analogt over for denne person

- at modtageren er en fysisk person, der handler på vegne af den faktiske modtager, idet den faktiske modtagers identitet dog ikke er kendt af den betalende agent. I så fald bestræber den betalende agent sig på at fastslå den faktiske modtagers identitet. Hvis den faktiske modtager er en fysisk person, anvendes direktivet analogt over for denne person.

B - BOPÆL

52. For at føre bevis for, at den faktiske modtager er hjemmehørende i et tredjeland, skal følgende procedure finde anvendelse:

{{SPA}} ved aftaler indgået inden den 1. januar 2001 fastslår den betalende agent modtagerens bopæl ud fra de oplysninger, han råder over, navnlig i medfør af de bestemmelser, der er gældende i hans land, og af direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om bekæmpelse af hvidvaskning af penge

{{SPA}} ved aftaler indgået fra og med direktivets ikrafttræden fastslår den betalende agent modtagerens bopæl efter følgende fremgangsmåde:

- bopælsattest for personer, der kan fremvise et EF-pas eller lignende officielt dokument(9), når de erklærer at være hjemmehørende i et tredjeland

- dokumentation for domicil i de øvrige tilfælde(10).

{{SPA}} ved aftaler indgået mellem den 1. januar 2001 og datoen for direktivets ikrafttræden kontrollerer den betalende agent modtagerens identitet og bopæl efter den procedure, der er fastsat for aftaler, der indgås fra direktivets ikrafttræden.

53. Det påhviler den enkelte medlemsstat at fastsætte de nærmere gennemførelsesbestemmelser for minimumsreglerne under punkt 52, idet de medlemsstater, der ønsker det, kan indføre supplerende procedurer (bl.a. bopælsattest i alle tilfælde).

54. I forbindelse med drøftelser med tredjelande skal medlemsstaterne fremme indførelsen af foranstaltninger til hindring af misbrug.

C - IDENTIFIKATION

55. For at føre bevis for den faktiske modtagers identitet, anvendes følgende procedure:

{{SPA}} ved aftaler, som allerede eksisterer ved direktivets ikrafttræden, fastslår den betalende agent modtagerens identitet (navn og adresse) ud fra de oplysninger, han råder over, navnlig i medfør af de bestemmelser, der er gældende i hans land, og af direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om bekæmpelse af hvidvaskning af penge

{{SPA}} ved aftaler indgået mellem fra og med direktivets ikrafttræden kontrollerer den betalende agent modtagerens identitet (navn og adresse samt skattemæssigt identifikationsnummer eller andet eller i mangel heraf fødselsdato og fødested(11)).

Hver enkelt medlemsstat fastsætter selv de præcise regler for iværksættelsen af ovennævnte minimumsregler, idet de medlemsstater, der ønsker det, kan indføre supplerende procedurer.

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

ØKOFIN

Jordskælv i Grækenland - lån fra EIB

Rådet vedtog en afgørelse om ydelse af 2 mio. EUR til Grækenland for delvis at kompensere for den rente, der er betalt på lån fra EIB til genopbygning af Attika-området, der blev hærgnet af jordskælv i september 1999.

Miljø og bæredygtig udvikling - rapport til Det Europæiske Råd i Nice

Rådet vedtog rapporten om miljø og bæredygtig udvikling, som er udarbejdet af Udvalget for Økonomisk Politik, og vedtog at forelægge den for Det Europæiske Råd i Nice.

Ændring af den retlige ramme for euroen - Grækenlands indførelse af euroen

Rådet vedtog visse ændringer af Rådets forordning nr. 1103/97 og nr. 974/98 med henblik på Grækenlands indførelse af euroen pr. 1. januar 2001 (om regler for vedtagelsen af omregningskurserne til euroen).

Investeringsguld - anmodning om fravigelse forelagt af den franske regering

Rådet vedtog en beslutning om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger sjette momsdirektiv; fravigelsen har til formål at undgå visse former for svig eller skatteunddragelse i forbindelse med beskatningsgrundlaget for den afgift, der skal betales for levering af tjenesteydelser eller af goder, der omfatter forarbejdning af investeringsguld, som ikke er pålagt afgifter.

Leje eller leasing af en personbil - anmodning om fravigelse forelagt af Det Forenede Kongeriges regering

Rådet vedtog en beslutning om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at forlænge den foranstaltning, der fraviger sjette momsdirektiv, og som tidligere var blevet indrømmet det ved Rådets beslutning 98/198/EF. Foranstaltningen tager sigte på dels at give en lejer eller en leasingtager fradragsret for kun 50% af momsen på leje eller leasing af en personbil, når bilen anvendes til privatbrug, dels på ikke at opkræve moms af privatkørsel i den pågældende bil.

Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

Rådet noterede sig forløbet af drøftelserne om et forslag til forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, hvis formål er at sikre euroen et højt beskyttelsesniveau mod eftergørelse og pengefalsk. Det tager sigte på at forbedre den retlige beskyttelse af eurosedler og euromønter og omfatter behandling af tekniske og statistiske oplysninger om forfalskning, behandling af operationelle og strategiske oplysninger og samarbejde og gens idig bistand.

Rådet

- bekræftede tillige vigtigheden af, at der hurtigt vedtages en effektiv ordning til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og forfalskning, hvilket kræver en aktiv fortsættelse af gennemgangen af forordningsforslaget, der henhører under EF-traktatens anvendelsesområde;

- understregede desuden betydningen af at supplere den samlede mekanisme til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og forfalskning.

Udkastet til forordning indeholder, således som det foreligger efter formandskabets gennemgang, kun de elementer i Kommissionens oprindelige forslag, som kan tænkes at blive vedtaget som led i en forordning, som er omfattet af EF-traktatens anvendelsesområde. Det drejer sig især om:

- de kompetente nationale myndigheders indsamling af falske eurosedler og -mønter med henblik på at kunne råde over tekniske og statistiske oplysninger om alle afslørede tilfælde af falskmøntneri eller forfalskning (herunder i forbindelse med strafferetlige procedurer);

- forpligtelse til bl.a. en fyldestgørende kontrol af ægtheden af de eurosedler og -mønter, der distribueres af kreditinstitutterne;

- et forstærket samarbejde mellem alle berørte aktører (medlemsstaterne, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Europol) og en forbedret udveksling og centralisering af oplysninger.

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

MEDA II

Rådet vedtog endeligt MEDA II-forordningen (ændring af forordning (EF) nr. 1488/96 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet).

Denne formelle vedtagelse af forordningen skete, efter at Rådet på samlingen den 9.-10. oktober 2000 nåede til enighed om udkastet til forordning om ændring af MEDA-forordningen bortset fra det finansielle referencebeløb. Dette beløb, der er på 5,350 mia. EUR, blev godkendt af Coreper den 15. november 2000.

Forordningens hovedformål er at videreføre og intensivere det samarbejde, der er indledt inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet, som blev etableret ved Barcelona-erklæringen af 27. november 1995.

EKSF - SAMSTEMMENDE UDTALELSE

Rådet afgav samstemmende udtalelse om et udkast til Kommissionens afgørelse om finansiel støtte til projekter vedrørende teknisk kulforskning.

HANDELSSPØRGSMÅL

Antidumping - import af visse elektroniske vægte fra Kina, Korea og Taiwan

Rådet vedtog en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse elektroniske vægte med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Taiwan.

Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af elektroniske vægte med en kapacitet på 30 kg og derunder til brug i detailhandelen, med digital angivelse af vægt, stykpris og salgspris (eventuelt forsynet med en anordning til udskrivning af disse oplysninger), som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 8423 81 50 (Taric-kode 8423 81 50 10) og har oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Taiwan.

Tolden fastsættes til følgende af varens nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	Selskab	Told	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd.	12,8%	A207
		0%	A208
	Mettler-Toledo Changzhou Scale Ltd.	9,0%	A209
	Shanghai Yamato Scale Co. Ltd.	30,7%	A999
	Alle andre selskaber		
Republikken Korea	CAS Corporation	0%	A210
	A & D Korea Co. Ltd.	4,7%	A211
		4,9%	A999
	Alle andre selskaber		

Taiwan		5,5%	A213
--------	--	------	------

	UWE-Universal Weight Enterprise Co. Ltd., Taipei	5,9%	A214
	Snowrex International Co. Ltd., Taipei	13,4%	A999
	Alle andre selskaber		

Forordningen træder i kraft dagen efter offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Antidumping - import af visse typer polyethylenterephthalat fra Indien, Indonesien, Malaysia, Korea, Taiwan og Thailand

Rådet vedtog en forordning om indførelse af en antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told.

Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalat med en viskositetskoefficient på 78 ml/g eller derover ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 og henhørende under KN-kode 3907 60 20 og KN-kode ex 3907 60 80 (Taric-kode 3907 60 80 10).

Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i:

Land	Endelig told EUR/ton	Taric- tillægskode
Indien	181,7	A999
Indonesien	187,7	A999
Malaysia	160,1	A999
Republikken Korea	148,3	A999
Taiwan	69,5	A999
Thailand	83,2	A999

Disse satser finder ikke anvendelse på varer fremstillet af nedenfor anførte selskaber, for hvilke der gælder følgende antidumpingtold:

Land	Selskab	Endelig told EUR/ton	Tarictillægskode
Indien	Pearl Engineering Polymers Limited	130,8	A182
Indien	Reliance Industries Limited	181,7	A181
Indien	Elque Polyesters Limited	200,9	A183
Indien	Futura Polymer Limited	223,0	A184

Indonesien	P.T. Bakrie Kasei Corporation	187,7	A191
Indonesien	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonesien	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Malaysia	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malaysia	MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Republikken Korea	Daehan Synthetic Fiber Co., Limited	28,2	A194
Republikken Korea	Honam Petrochemical Corporation	101,4	A195
Republikken Korea	SK Chemicals Co., Limited	0	A196
Republikken Korea	Tongkook Corporation	148,3	A197
Taiwan	Far Eastern Textile Limited	50,2	A188
Taiwan	Tuntex Distinct Corporation	69,5	A198
Taiwan	Shingkong Synthetic Fibers Corporation	47,0	A189
Taiwan	Nan Ya Plastics Corporation	53,8	A187
Thailand	Thai Shingkong Industry Corporation Limited	83,2	A190

I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93(12), reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

Den endelige told finder ikke anvendelse på importerede varer, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Antidumping - import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia, Thailand, Indonesien, Korea og Taiwan

Rådet vedtog en forordning om indførelse af endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat (med en viskositetskoefficient på 78 ml/g eller derover) med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan.

Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i følgende lande:

Land	Endelig told EUR pr. ton	Taric- tillægskode
Indien	41,3	A999
Malaysia	16,6	A999
Thailand	49,1	A999

Disse satser finder ikke anvendelse på varer fremstillet af nedenfor anførte selskaber, for hvilke der gælder følgende udligningstold:

Land	Selskab	Endelig told EUR pr. ton	Taric- tillægskode
Indien	Reliance Industries Limited	41,3	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Limited	31,3	A182
Indien	Elque Polyesters Limited	22,2	A183
Indien	Futura Polymer Limited	0	A184
Malaysia	MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0	A185
Malaysia	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	16,6	A186
Thailand	Thai Shingkong Industry Corporation Limited	49,1	A190

I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93(13), reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

Antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan afsluttes.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Antidumping - import af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge

Rådet vedtog en ændring af forordning (EF) nr. 772/1999 om indførelsen af en endelig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge (ændring af fortegnelsen over de selskaber, for hvilke der opkræves antidumping- og udligningstold, for at tage højde for ændringer i forbindelse med fremkomsten af nye eksportører, overdragelse af forpligtelser og navneændringer).

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Footnotes:

(1) Disse konklusioner er udarbejdet på grundlag af en note fra formandskabet, hvori der skitseres mulige løsninger på de tre aspekter af skattepakken:

{{SPA}} direktiv om beskatning af renteindtægter

{{SPA}} adfærdskodeks - erhvervsbeskatning

{{SPA}} direktiv om renter og royalties

Teksten til denne note er gengivet i bilaget.

(2) EFT L 209 af 2.8.1997.

- (3) EFT C 98 af 6.4.2000, s. 1.
- (4) EFT L 209 af 2.8.1997.
- (5) EFT L 209 af 2.8.1997.
- (6) EFT C 60 af 2.3.2000.
- (7) Denne tekst skal læses i lyset af Rådets konklusioner på s. 6-8.
- (8) Den i punkt 20 omhandlede gruppe vil senere foretage en mere indgående teknisk gennemgang af gennemførelsesbestemmelserne til disse procedurer (navnlig en gennemgang af den retlige form: behov for et mandat...).
- (9) Disse dokumenter er de samme som dem, der anvendes i forbindelse med punkt 55, andet led.
- (10) Det drejer sig om at fastslå det formodede skattemæssige domicil uden (med forbehold af punkt 53) at gå via en bopælsattest, som skal udstedes af myndighederne i skatteyderens bopælsstat; de nærmere regler for denne dokumentation vil blive udarbejdet af den i punkt 20 omhandlede gruppe.
- (11) Den i punkt 20 omhandlede gruppe vil præcisere nøjagtig hvilke oplysninger der skal indsamles.
- (12) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 502/1999 (EFT L 65 af 12.3.1999, s. 1).
- (13) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 502/1999 (EFT L 65 af 12.3.1999, s. 1).